

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2307/2025
28.08.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Јасмине Симовић, Јелице Бојанић Керкез, Радославе Мађаров и Зорице Булајић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Вучић Поповић адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство унутрашњих послова - Дирекција полиције - Полицијска права у Бору - Полицијска станица Неготин, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Зајечару, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 203/2025 од 12.03.2025. године, у седници одржаној дана 28.08.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 203/2025 од 12.03.2025. године.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 203/2025 од 12.03.2025. године у делу првог и трећем ставу изреке тако што **се одбија** тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена на накнаду нематеријалне штете за претрпљене физичке болове у износу од 30.000,00 динара са затезном каматом од 14.11.2024. године до исплате и накнаду трошкова поступка у износу од 89.200,00 динара са затезном каматом на износ од 83.000,00 динара од извршности пресуде до исплате.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да на име трошкова целокупног поступка исплати туженој износ од 27.000,00 динара у року од 15 дана до достављања преписа пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину П1 123/23 од 14.11.2024. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове услед повреде настале на раду исплати тужиоцу износ од 60.000,00 динара са законском затезном каматом од 14.11.2024. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх услед повреде на раду исплати тужиоцу износ од 60.000,00 динара са законском затезном каматом од 14.11.2024. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да на име трошкова парничног поступка исплати тужиоцу

износ од 144.900,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 203/2025 од 12.03.2025. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Неготину П1 123/23 од 14.11.2024. године у првом ставу изреке тако што је делимично усвојен тужбени захтев и тужена обавезана да на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове исплати тужиоцу износ од 30.000,00 динара са законском затезном каматом од 14.11.2024. године до исплате, док је захтев преко тог износа па до износа од 60.000,00 динара досуђеног првостепеном пресудом одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, иста пресуда преиначена је у другом ставу изреке тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе да му на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх исплати износ од 60.000,00 динара са законском затезном каматом од 14.11.2024. године до исплате. Ставом трећим изреке, иста пресуда је преиначена у трећем ставу изреке тако што је обавезана тужена да на име трошкова парничног поступка исплати тужиоцу износ од 89.200,00 динара са законском затезном каматом на износ од 83.000,00 динара од извршности пресуде до исплате, док је захтев тужиоца за накнаду трошкова преко тог износа па до износа од 144.900,00 досуђеног првостепеном пресудом одбијен као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, дела којим је усвојен тужбени захтев, тужена је због погрешне примене материјалног права благовремено изјавила ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, о посебној ревизији тужене у овом спору потребно је одлучивати ради уједначавања судске праксе и тумачења права у погледу основа одговорности тужене за штету проузроковану запосленом, због чега је на основу члана 404. ЗПП одлучено као у првом ставу изреке.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужене основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је 12.05.2022. године требало да изврши претрес објекта у селу Након изласка из службеног возила и приликом кретања по травнатој површини преко пута објекта, тужилац је нагазио на канал - природну увалу коју је начинила вода, а који није био видљив од траве и високог растиња. Том приликом задобио је лаку телесну повреду - дисторзију скочног зглоба, због које је трпео физичке болове и страх у трајању и интензитету утврђених вештачењем. У време повређивања тужилац је користио плитке ципеле, као део обавезне униформе полицијског службеника.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је обавезао тужену на исплату накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и страх. По становишту тог суда, заснованом на одредби члана 164. Закона о раду у вези са члановима 173. и 174. Закона о облигационим односима, тужена одговара за насталу нематеријалну штету и није доказала околности које искључују њену одговорност у

смислу члана 177. став 2. тог закона, али и да постоји допринос тужиоца настанку штете од 20% јер је он био у прилици да приликом изласка из возила извиди терен који се налази пред њим и који је требало да пређе, и примети да је та површина зарасла травом и високим растињем, због чега је био дужан да се пажљивије креће. Одлуку о висини накнаде првостепени суд је донео применом члана 200. Закона о облигационим односима, налазећи да правична новчана накнада за тражене видове нематеријалне штете износи по 75.000,00 динара, и да тужиоцу припада наканда у умањеном износу за његов допринос у настанку штете.

Другостепени суд је прихватио становиште нижестепеног суда о основу о одговорности тужене и тужиоцем доприносу у настанку штете, али је сматрао да је погрешно примењена одредба члана 200. Закона о облигационим односима. По налажењу тог суда, правична новчана накнада нематеријалне штете за претрпљене физичке болове износи 37.500,00 динара и да тужиоцу, с обзиром на утврђени допринос у настанку штете, припада накнада у висини од 30.000,00 динара.

По оцени ревизијског суда, основани су наводи тужене да су нижестепени судови у овом спору погрешно применили материјално право.

Одредбом члана 164. Закона о раду прописано је да ако запослени претрпи повреду или штету на раду или у вези са радом, послодавац је дужан да му накнади штету у складу са законом. Основ одговорности послодавца може бити кривица (члан 154. став 1. Закона о облигационим односима) или ризик пословања послодавца, када је штета наступила услед опасне ствари или опасне делатности послодавца (чланови 173. и 174. Закона о облигационим односима).

У конкретном случају, по становишту Врховног суда, не постоји одговорност тужене по основу члана 173. и 174. у вези са чланом 177. став 2. Закона о облигационим односима. Околности под којима је тужилац повређен - нагаз десне ноге на улегнуће у травнатој површини преко пута објекта у којем је требало да изврши службену радњу, искључује одговорност тужене у смислу наведеног члана 177. став 2. Закона о облигационим односима, јер је штета настала искључивом радњом тужиоца коју тужена није могла предвидети и чије последице није могла избећи или отклонити.

Из наведених разлога, на основу члана 416. став 1. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Одлука о трошковима целокупног поступка, садржана у трећем ставу изреке, донета је на основу члана 165. став 2. у вези чланова 153. став 1. и 154. ЗПП. Туженој су досуђени трошкови за састав ревизије у износу од 27.000,00 динара.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић